

[Weikop.]

stod over for at skulle gå ind for disse forslag uden at have nogen som helst sikkerhed for, at nogle af vore synspunkter ville blive tilgodeset. Det er det, der har været det afgørende, og her viste den højtærede finansminister sig ikke imødekommende.

Jeg må sige det samme som det ærede medlem hr. Alfred Bøgh, at man har efterhånden lidt vanskeligt ved at forstå det ærede medlem hr. Aage Fogh, som her gang på gang siger, at vi ikke var villige til forhandlinger, og at der ingen muligheder var til stede. Gang på gang har vi, også fra denne talerstol, sagt, hvad det var, vi ville forhandle om; der var ikke nogen som helst mulighed for forhandling, det er rigtigt, fordi det ærede medlem hr. Aage Fogh og regeringen ikke ville forhandle. Det er årsagen og ingen anden. Jeg gentager, at netop det ærede medlem hr. Aage Fogh, som har arbejdet så stærkt for samordning, ville ikke være med til nogen samordning under denne forhandling.

Heller ikke jeg skal forlænge debatten, men kun sige til det ærede medlem hr. Aage Fogh, at da han satte sit navn på tillægsbetænkningen, smækkede han døren i for videre forhandling i udvalget, og derfor må det ærede medlem hr. Aage Fogh nu tage ansvaret for forhandlingernes sammenbrud.

Aage Fogh: Det tjener vist ikke noget formål at trække denne forhandling i langdrag. Mulighederne er forspildt, og det kan ikke nytte at græde over spildt mælk. Men for at der ikke skal dannes myter om det, der er foregået, vil jeg gerne oplyse, hvad det var, finansministeren stillede forslag om og venstre og de konservative sagde nej til. Finansministeren sagde: hvis vi fire gamle partier i fællesskab vedtager disse lovforslag med løbetid til den 1. april, så står jeg inde for, at i den mellemliggende tid skal vi fire partier diskutere en lang række spørgsmål i forbindelse med vor almindelige skattelovgivning. De ting, det drejer sig om, er, at vi vil gå til en nedsættelse af de personlige skatter så langt, som økonomien kan bære; det, vi vil gå til, er en diskussion om, på hvilket grundlag vi kan fremme den private opsparing; det, vi vil diskutere, er en forhøjelse af proportional-skattegrænsen m. m.

Hvad vil det sige i praksis? Det vil efter mit skøn sige, at de to oppositionspartier kunne få fuld indflydelse på skattelovgivningens udvikling i de kommende 3-4 måneder. Hvis vi ikke kunne enes om et resultat, er det helt givet, at så måtte lovene gennemføres viderekørende uden oppositionens stemmer, så måtte regeringspartierne selv tage ansvaret. Derfor synes jeg, at det var et ualmindelig godt tilbud fra den højtærede finansminister, og jeg vil gerne sige til finansministeren, at jeg beundrer ministeren, fordi han nu igen efter den måde, han er blevet behandlet på, kan tilbyde oppositionen samarbejde. Det var vistnok egentlig noget, den højtærede finansminister sagde, at når man ikke vil gå ind i forhandlingerne, der nu skal føres, må regeringspartierne selv søge at klare det, og det tror jeg godt vi kan. Jeg kan i hvert fald sige for vort partis og for mit eget vedkommende, at vi vil være ganske overordentlig velvillige over for forhandling med finansministeren om klaring af alle de problemer, vi her står over for.

Til de konservative vil jeg sige, at jeg har forstået på den tale, der er udsendt fra det konservative landsrådsmøde, at nu ville man have indirekte skatter. Det skal ikke være nogen hemmelighed, at jeg personlig ikke er nogen stor tilhænger af indirekte skatter, men her ligger 200 mill. kr. i indirekte skatter, som de konservative kunne få, også med vore stemmer, hvis de ville gå ind i en forhandling om nedsættelse af den personlige beskatning, og dertil sagde de nej. Det er på den måde, de søger at få overensstemmelse mellem teori og praksis, og det kan jeg kun lykønske dem til. Jeg må også nok have lov til at sige, at den konstellation, der nu er bragt i orden med de ærede medlemmer hr. Aksel Larsen og hr. Iver Poulsen og med venstre og de konservative liggende imellem, det er vist ikke den rette at bygge Danmarks fremtid på.

Aksel Larsen: Det er muligt, at vi kommer til at bygge Danmarks fremtid uden synderlig medvirken fra det radikale venstre, det får vi jo se. Det var nu ikke for at sige dette, som det ærede medlem hr. Aage Fogh provokerede mig til, at jeg tog ordet, men for at konstatere, at det ofte viser sig, at en minister eller et æret medlem skal